

Zatřetí žalobkyně uplatňuje porušení základního nařízení, pokud jde o odpočet provize obchodního zástupce a zejména čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, ve znění nařízení č. 2238/2000⁽³⁾. Podle žalobkyně se čl. 2 odst. 10 písm. i), ve znění nařízení č. 1972/2002⁽⁴⁾, nepoužije, jelikož dotčené řízení o vrácení by se týkalo pokračování původního řízení. Podpůrně žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení ve znění nařízení č. 1972/2002.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2229/2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu silikonu pocházejícího z Ruska a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 229, s. 3; Zvl. vyd. 11/48, s. 173).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2238/2000 ze dne 9. října 2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 11/10, s. 116).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1972/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 305, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 132).

Žaloba podaná dne 6. června 2006 – NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket v. Komise

(Věc T-152/06)

(2006/C 178/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (Stockholm, Švédsko) (zástupci: M. Merola a L. Armati, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit žalobu za nepřijatelnou;

— zrušit napadené rozhodnutí;

— uložit Komisi zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 ES;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise nepokračovat ve vyšetřování stížnosti žalobkyně ve vztahu ke třem druhům podpor pro Stockholm Visitors Board AB („SVB“), a sice: roční dotace z rozpočtu města Stockholm ve prospěch SVB, pravidelná náhrada vyplácená SVB za ztráty její mateřské společnosti před zdaněním a přednostní přístup k veřejným prostředkům určeným na poskytování služeb, které obsahuje Stockholm Card. Komise došla k závěru, že uvedená opatření nejsou protiprávní podporou.

Žalobkyně tvrdí, že přijetím napadeného rozhodnutí Komise porušila několik ustanovení Smlouvy a nařízení č. 659/1999⁽¹⁾.

Žalobkyně uplatňuje zaprvé, že nezahájením formálního vyšetřování Komise porušila čl. 88 odst. 3 ES, jakož i článek 4 nařízení č. 659/1999. Podle žalobkyně si Komise byla vědoma existence podpory a neměla dostatečné důkazy k určení, že všechna dotčená opatření jsou způsobilá být existující podporou.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně použila článek 87 ES a čl. 86 odst. 2 ES v rozsahu, v jakém určila, že náhrady za provozování činnosti poskytování turistických informací spadaly do pravidel o službách obecného hospodářského zájmu.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně použila články 87 ES a 88 ES, jakož i čl. 1 odst. b nařízení č. 659/1999 tím, že určila, že pokud by náhrady za provozování činnosti poskytování turistických informací byly považovány za podporu, byly by existující podporou, a nikoli protiprávní podporou, a v každém případě by byly podporou slučitelnou se společným trhem.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně použila čl. 87 odst. 1 a čl. 88 odst. 3 ES tím, že určila, že obchodní činnost SVB byla provozována v souladu s podmínkami trhu, a tedy nebyla financována ze státní podpory. Žalobkyně tvrdí zejména, že Komise měla zaujmout stanovisko vůči náhradám vypláceným SVB za ztráty její mateřské společnosti, zcela vlastněné městskou radou.

Konečně žalobkyně uplatňuje porušení povinnosti odůvodnění, jakož i porušení obecné zásady řádné správy tím, že doba trvání předběžného přezkoumání byla nepřiměřená.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 13. června 2006 – European Association of Euro-Pharmaceutical Companies v. Komise

(Věc T-153/06)

(2006/C 178/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: European Association of Euro-Pharmaceutical Companies (Brusel, Belgie) (zástupci: W. Rehmann, M. Hartmann-Rüppel, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit žalobu na neplatnost za nepřijatelnou;
- zrušit rozhodnutí Komise D/201953 ze dne 10. dubna 2006, kterým se zamítají tři stížnosti EAEPC proti GlaxoSmithKline pro porušení článku 82 ES;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise ve věcech COMP/38.181, 38.274 a 38.275 – EAEPC v. Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent) o třech stížnostech žalobkyně, že řecká pobočka společnosti GlaxoSmithKline porušila článek 82 ES tím, že odmítla dodávat tři výrobky, Imigran, Lamictal a Severent, řeckým farmaceutickým velkoobchodníkům, a tím omezila paralelní obchod. Napadené rozhodnutí informuje

žalobkyni o tom, že věci se zabývá řecký úřad pro hospodářskou soutěž a že Komise zamítá stížnost na základě článku 13 nařízení Rady č. 1/2003 (¹).

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost dostatečného odůvodnění. Podle žalobkyně není pouhý odkaz na znění článku 13 nařízení č. 1/2003 dostatečný, aby mohla stěžovatelka posoudit, zda Komise zohlednila veškeré skutečnosti a okolnosti a aby mohl soud vykonat svoji pravomoc soudního přezkumu.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila články 211 ES a 85 ES a nařízení č. 1/2003 tím, že nepřevzala odpovědnost za věc od řeckého úřadu pro hospodářskou soutěž na základě čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003. Podle žalobkyně Komise nezohlednila, že vnitrostátní řízení trvá příliš dlouho na to, aby mohlo být dosaženo dostatečného výsledku, že stížnost vznášela nové a zásadní otázky týkající se práva hospodářské soutěže ES a vypočetla problémy existující ve více členských státech, a že Komise musí zajistit dostatečné vymáhání práva hospodářské soutěže ES.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člincích 81 a 82 Smlouvy (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205)

Žaloba podaná dne 5. června 2006 – Italská republika v. Komise

(Věc T-154/06)

(2006/C 178/69)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komise Evropských společenství